

Verslag van onze reis naar Kirundo in Burundi van 16 tot 24 februari 2025

Zondag 16/02: we vertrekken voor een week naar Burundi. In onze koffers zit, naast enkele snoepjes en verassingen voor de kinderen, een goed gevuld programma dat we samen met Emmanuel Nkeraguhiga, de oprichter en de bezieler van Nanje Nige in Burundi, hebben opgesteld.

Na een eentonige vlucht worden we op de luchthaven van Bujumbura hartelijk ontvangen door Emmanuel en abbé Boniface, een vriend van Emmanuel die over de geschikte wagen beschikt om de rit tussen Bujumbura en Kirundo af te leggen over een afstand van een slordige 196 km wat hier een boogscheut is maar ginder toch minstens 4 uur bollen. Ze brengen ons in de volstreekte Afrikaanse duisternis naar onze verblijfplaats bij de nonnekens waar we na een (laatste) avondmaal maar snel naar bed trekken. Zie hiernaast het normale programma van de dag. Alleluja!

Maandag 17/02: vroeg uit de veren want na het ontbijt hebben we een ontmoeting met de algemeen directrice van Hauge Family Microfinance (HFM) in Burundi. HFM bezorgt de kinderen van Nanje Nige een spaarboekje waarop ze maandelijks wat geld storten dat ze, zodra ze 18 zijn, kunnen afhalen. We krijgen toelichting over de werking en strategie van HFM en bespreken onze verdere samenwerking.

Na deze bespreking reizen we af naar Ngozi, een stad die op de weg ligt naar Kirundo en waar we hartelijk onthaald worden door zuster Agnes van de “Dames de Marie” die Dirk nog kende van zijn vroegere reis. Onderweg komen we te weten dat er al twee maanden een tekort aan benzine is en dat de prijs van de benzine op de zwarte markt vertienvoudigd is! Bij de zusters krijgen we een smakelijk middagmaal voorgeschoteld en, na een fikse regenbui die alles opfriste, zetten we onze reis verder naar Kirundo, de zetel van Nanje Nige ASBL. Daar ontmoeten we de familie van Emmanuel en overnachten in het Rama hotel dat soms een verbinding met wifi kan realiseren en meestal over elektriciteit beschikt. Wat een luxe!

Kirundo blijkt de hoofdstad te zijn van de gelijknamige provincie en in de stad wonen ongeveer 150.000 mensen; zij bestaat uit een druk centrum met daarrond “collines” (heuvels) waar er zo goed als geen sprake is van elektriciteit of watervoorziening.

Dinsdag 18/02: na een heerlijke warme douche en een sober ontbijt zijn er in de voormiddag meerdere “visites de courtoisie” gepland: zo ontmoeten we eerst de kabinetschef van de gouverneur van de provincie Kirundo, vervolgens de provinciale verantwoordelijke voor het onderwijs DPE, de administrateur van Kirundo (= burgemeester) en de lokale algemeen directeur van het onderwijs in Kirundo. De conclusie van al deze bezoeken is dat het project goed gekend is en we de steun krijgen van deze overheden. We stellen vast dat Emmanuel veel contacten heeft op hoog niveau en erg gewaardeerd wordt. Bravo!

Met de officials wordt ook kort van gedachten gewisseld over de “Burundi Vision 2060” waar ondermeer het streven naar “zéro abandons scolaires” vermeld wordt; hier kan Nanje Nige zeker een steentje bijdragen.

Na een korte middagpauze gaan we op bezoek in de school van Mutwenzi, de “moederschool” van Nanje Nige met meer dan 1000 leerlingen in het lager onderwijs. Elias en Florence, twee van de vrijwilligers

van Nanje Nige vervoegen ons. We hebben eerst een gesprek met de directeur en de leerkrachten die als mentor optreden voor de kinderen van Nanje Nige en krijgen daarna een rondleiding waarbij ons trots de avocadoplantjes getoond worden die op het terrein zijn gezet in oktober 2024 ter gelegenheid van het project “Mon Anniversaire” en die allemaal in goede doen zijn.

In de namiddag bezoeken we meerdere families en kinderen van Mutwenzi in de “collines”. De verplaatsing over de hobbelige en steile weggetjes is een beproeving voor het autootje waarmee Emmanuel ons vervoert maar de ontmoeting met de kinderen en hun familieleden is erg hartelijk: ze tonen enthousiast de geiten en de bananenbomen; iedereen heeft jonge geitjes, sommigen kochten al varkens en/of kippen en elk kind toont trots het spaarboekje waarop het maandelijks wat geld deponereert. Hun verhalen zijn pakkend en we zien dat zowel de kinderen als de families zich erg hard inzetten om hun toekomst te verbeteren.

Woensdag 19/02: ontbijt om 7.00 u. en vertrek met een taxi, die Emmanuel de avond voordien gereserveerd had. We rijden naar de school in Rugero met 900 kinderen in het lager onderwijs. Deze school is moeilijker bereikbaar en onderweg begrijpen we waarom Emmanuel een taxi bestelde: deze staat namelijk iets hoger van de grond, wat duidelijk een noodzaak bleek.

Ook hier worden we ontvangen door de directeur, de verantwoordelijke leerkracht en de “doyen”, één van de laatstejaarsstudenten van de school. De directeur legt uit dat hij 234 leerlingen heeft in het eerste jaar en slechts 26 in het zesde; dit verklaart onder meer de noodzaak van ons project.

Tijdens de rondleiding zien we de toestand van de gebouwen en de directeur geeft ons uitleg over de moeilijke werkomstandigheden. De avocadobomen hebben het hier wat moeilijker gehad om te gedijen wegens de locatie op droge, rotsachtige bodem maar er wordt een herplanting voorzien. Eén van de leerlingen van de school plantte 4 jaar geleden zelf een avocadopit naast het schoolgebouw die hij elke dag water gaf gedurende enkele jaren. En het resultaat mag er zijn: er staat nu een volwassen boom waarvan de kinderen dit jaar de eerste avocado's kunnen plukken en opeten tijdens de middagpauze.

Daarna vertrekken we naar de “colline” Rugero om een bezoek te brengen aan de andere families en kinderen van Nanje Nige. We horen dat ze allemaal bezocht willen worden maar dat is voor ons onmogelijk gezien de beperkte tijd en de moeilijk bereikbare woningen. Maar ook hier krijgen we een warm onthaal van de mensen, die openhartig vertellen welke moeilijkheden ze ondervinden om te (over)leven en wat Nanje Nige voor hen betekent. We bezoeken 2 families van wie de geit op een nacht werd gestolen door dieven, die een gat in de lemen muur maakten en zo de geit naar buiten trokken; wat mensen al niet doen om te overleven en wat ze daarvoor anderen kunnen aandoen! Ondertussen kregen de betrokken

families een andere geit en werd de hut hersteld.

We realiseren ons welke grote en moeilijke afstanden Emmanuel, Elias, Florence en Joël moeten afleggen om de families te bezoeken en dat te voet of met de fiets; voor Emmanuel hebben we gelukkig vorig jaar een tweedehands moto op de kop kunnen tikken.

Eén van de grootmoeders vraagt of we ook een geitenbok kunnen voorzien want het dekken van een geit moet betaald worden; ze stelt voor om per “colline” één bok te kopen die door verschillende families gebruikt kan worden. Dit wordt toegevoegd aan ons “to do” lijstje.

We ontdekken ook de “jacquier of jackfruit”, de grootste vrucht die aan een boom groeit en wel tot 50 cm lang kan worden met een gewicht van meer dan 50 kg; dit is iets om nader te bekijken (to do!).

Tegen de avond bezoeken we samen met Emmanuel en zijn vrouw Chantal de ouders van Emmanuel; we eten tilapia aan de rand van het Cohoha meer en keren blij en vermoeid terug naar Kirundo.

Donderdag 20/02: na een goede nachtrust starten we om 8.30 u. een vergadering met Emmanuel om overeenkomsten tussen Nanje Nige Belgium vzw en Nanje Nige ASBL af te stemmen; daarna worden we verwacht in het Centre Remesha Amahoro waar we de bibliotheek bezoeken en informatie krijgen over de werking van de lokale radio; we overleggen met de verantwoordelijken over een verdere samenwerking voor de organisatie van het zomerkamp voor de kinderen, dat vorig jaar de eerste maal werd georganiseerd door Emmanuel en een groot succes bleek.

In de namiddag is er terug overleg met Emmanuel over de planning op langere termijn, het financieel plan, het personeel en over de vragen die we noteerden tijdens de bezoeken; we bereiden ook de vergadering van de volgende dag voor.

Vrijdag 21/02: om 7.30 uur hebben we een afspraak met de kantoordirecteur Dieudonné van HFM in Kirundo en zijn medewerker Vincent die de vormingen over geldbeheer op zich neemt. Ook dit keer is het een hartelijke ontmoeting en krijgen we te horen hoe de kinderen van Nanje Nige hun geld op een veilige en correcte manier kunnen deponeren. De spaarrekening staat exclusief op hun naam, de ouders kunnen wel geld storten voor hun kind maar niet afhalen. Volgens de directeur dachten de mensen van Nanje Nige vroeger over een bank: “dat is niets voor ons” maar hij ziet nu hoe zowel de kinderen als de ouders met zelfvertrouwen en trots de bank betreden om hun centen op de rekening te zetten. En het toeval wil dat Dieudonné een goede vriend is van Justin Maphunsi, de eigenaar van Kinju, een bedrijfje in Bujumbura dat mineraal water bottelt en waar Guy in 2010 nog geweest was; hij probeerde vergeefs om terug in contact te komen met Justin maar was daar niet in geslaagd en nu kwam hij via Dieudonné in het bezit van het nieuwe telefoonnummer van Justin. Dit belofde spannend te worden!

Om 10.00 u. vergadering in het bureel van Nanje Nige om het project te evalueren. De aanwezigen zijn de 5 leden van het bestuur van de ASBL, de drie vrijwilligers van Nanje Nige, de kabinetschef van de gouverneur, de provinciale en lokale verantwoordelijke van het onderwijsdepartement, de directeurs en

enkele leerkrachten van de scholen. Na een inleiding door Emmanuel verdelen we ons in drie groepen en wisselen we van gedachten over het project waarna de bevindingen plenair besproken worden.

Conclusie: een zeer zinvolle vergadering die ons een beter zicht geeft over de opvattingen, vragen en mogelijkheden van het project.

In de namiddag is er wat tijd voor ontspanning en maken we een toeristische uitstap naar het “Lac Rwhinda” of het “Lac aux Oiseaux”, een meer in de buurt; in het meer ligt een eiland waar elke avond honderden vogels verzamelen om te overnachten, ’s morgens vertrekken die dan weer naar de omgeving om te foerageren.

Zaterdag 23/02: vandaag kunnen we iets langer slapen want we zijn pas om 10.00 uur uitgenodigd voor een feest met de kinderen en de families. Op het terrein van Nanje Nige krijgen we een onthaal met bloemen, zang en dans; alle kinderen en ouders van de beide scholen hebben verhalende liederen, sierlijke traditionele dansen en een act voorbereid om het project in de verf te zetten. We genieten met volle teugen van dit uren-durende spektakel waarna we allen samen iets eten en drinken.

NANJE NIGE Belgium vzw “dat ook ik mag studeren”

www.nanjenige.be - info@nanjenige.be
[www.facebook.com/Nanje Nige](https://www.facebook.com/NanjeNige)

Pagina 8 van 8

Een fantastische ervaring waarbij we oprechte vreugde, dankbaarheid en trots zagen, maar zelf ook diep ontroerd werden door wat die mensen toonden, zongen en zegden.

Onder luid gezang nemen we afscheid en beloven we onszelf om zeker terug te komen.

Terug in het hotel aangekomen valt er een berichtje van Justin binnen: hij was in het buitenland en net terug in Bujumbura; we zouden elkaar op zondag kunnen zien.

Zondag 24/02: En dan is er de dag van vertrek Abbé Boniface en Emmanuel vergezellen ons naar Bujumbura waar we in de namiddag aankomen. We ontmoeten Justin en het werd een heuglijk weerzien voor Guy. 's Avonds nemen we de vlucht naar Brussel waar we maandagmorgen veilig landen, behalve de valies van Guy: die werd pas dinsdagnamiddag thuis geleverd. Eind goed, al goed.

Wat een reis!

Dirk en Guy